El jardí de les delícies

Amb més dubtes, més convicció: Guardiola va apostar per un 3-4-3
L'estadi s'ha convertit d'un temps ençà en un gran laboratori on es proven fórmules cada cop més atrevides, El Bulli del futbol

Tarda d'abra ades al Camp Nou contra l'Osasuna
Foto: EFE.

OSASUNA 0

BARÇA 8

En la història del futbol hi entren els equips que el redefineixen. Els que fan allò que abans ningú no havia fet. Els equips que obren una porta sobre la qual no hi havia notícies que existís. La genialitat és veure el que abans ningú no havia advertit. Creuar una línia inimaginable. Cal valentia i la convicció que en la vigília va tenir Guardiola davant els mitjans. Contra el dubte, una proposta encara més radical. Contra la malfiança, atreviment.

El Barça va firmar un partit memorable. Redefinir el futbol és generar més dubtes dels que hi havia. Què han passat a ser els partits d'aquest Barça? Concerts a l'aire lliure d'una simfònica que mai no desafina? Què és una passada per a aquests futbolistes? Un artefacte de precisió? El Camp Nou és encara un simple estadi de futbol? De vegades sembla l'estudi d'un alquimista incansable. El laboratori on s'experimenten nous beuratges. L'estadi és d'un temps ençà El Bulli del futbol.

Per això és difícil saber com jugarà l'equip. Tot i tenir a la mà l'alineació. Com li va passar ahir a Mendilibar. Sabia que jugarien Puyol, Mascherano i Busquets. Sí, però on? En quina demarcació? Amb quin objectiu?

A la gespa va sortir un equip amb una línia de tres defenses, un rombe i tres davanters. Defenses naturals: només tres. I un d'ells, Dani Alves, actuant d'extrem dret. La resta, homes de creació i atac, i Cesc, que és inclassificable.

Guardiola ha pujat el nivell de sofisticació tàctic de l'equip. Es va veure en el partit de Sergio Busquets. L'entrenador l'havia defensat de les crítiques que considerava oportunistes. Ara és bo, ara no, segons el resultat. Guardiola peca d'ingenu, de vegades, mirant de combatre les anàlisis que només se serveixen del resultat final. El món del futbol no tindrà mai el seny que Pep voldria. El pes del resultat és insuportable. La qüestió és que Busi va tornar a la posició de mig centre. D'un canvi de joc seu va arribar la passada a Alves i el gol de Messi. El primer del partit. En la segona part, Busi va alternar entre el mig i l'eix defensiu perquè Guardiola volia que Puyol descansés. Va ser extraordinari veure'l bellugar-se entre una demarcació i una altra segons calgués amb tanta naturalitat.

Segurament Guardiola havia imaginat aquell primer gol al seu soterrani del Camp Nou. Col·locar Alves d'extrem és sacrificar el factor sorpresa per altres prestacions que van resultar fantàstiques. Va combinar constantment amb Messi, un company habitual a la banda dreta, i va dibuixar tantes diagonals com va poder.

Qui marca Cesc?Però de què coi juga Cesc Fàbregas? De tot i de més. A partir del noi maresmenc s'expliquen

moltes coses. La millor és que Messi s'activa quan juga al costat de Cesc. Ha trobat un tercer soci, a més de Xavi i Iniesta, que fins i tot l'acompanya més endavant encara.

Van firmar el segon gol com es firmen les obres d'art. Amb una genialitat natural, gens forçada. Cesc va passar la pilota a Leo i va enfilar cap a l'àrea segur que el seu amic li tornaria. La definició, superba.

Era el minut 12. La desconfiança genètica pregava pel tercer, perquè no passés allò que havia passat abans. Increïble, però cert. Un xiuxiueig contagiós baixava des de les grades. No ens poden remuntar ara. Va ser per això que el bon gol de Villa va ser el més celebrat d'una nit de vuit crits d'alegria col·lectiva.

Abans del gol de Villa, el Barça va estavellar dues pilotes al pal. Com tantes altres vegades, la defensa temerària de Mendilibar era una invitació cordial a atacar. D'una altra assistència d'Abidal a Villa va arribar el gol en pròpia porteria de Roversio, una jugada desgraciada en una nit per oblidar del bon conjunt navarrés.

Va arribar al Camp Nou amb els mateixos punts que el Barça. Se'n va anar capcot sobretot per haver encaixat gols com el cinquè. Va ser una altra connexió Cesc-Messi que va definir l'argentí. Cesc va fer una volta sencera a l'àrea petita després de rebre de Xavi. Podria haver xutat, però va assistir Leo.

Xavi es va afegir a la golejada en la segona part, acabant amb un globus una llarga jugada, petita obra mestra de la possessió. La puntada final, però, la va fer Messi, verticalitzant la jugada amb una passada com un punyal.

Guardiola va fer servir els canvis per fer descansar tant Puyol com Xavi, els dos capitans. Cesc es va encarregar d'ampliar la golejada i fer-la arribar a xifres històriques. Tres lustres feia que el Barça no guanyava de vuit al Camp Nou. El maresmenc va participar en el gol de Villa, que va marcar a plaer després d'una llarga jugada seva. I en l'últim de Messi, assistint-lo en una paret.

Guardiola va canviar cromos fins arribar a l'extrem de col·locar Afellay al mig centre. Ja estava tot fet, calia esperar el final d'una vetllada que exorcitza els fantasmes del culer més poruc.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 18-09-2011 Pàgina 49
-El Punt Avui. Edició Nacional 18-09-2011 Pàgina 44

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/8-esports/48-barca/454360-el-jardi-de-les-delicies.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui